

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2009. április 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A jelentős értékre, társtettesként elkövetett sikkasztás büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. február 11. napján kihirdetett 3.Bf.633/2007/4. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A pécsi székhelyű **Kft neve** Kft. képviselője, **pótmagánvádló** tett feljelentést **II.r.vádlott** és **I.r.vádlottal** szemben jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt.

A Veszprémi Városi Ügyészség a 2006. január 31. napján kelt B.2247/2005. számú határozatával a nyomozást a Be. 190.§ (1) bekezdés b/ pontja alapján megszüntette. A határozat elleni panaszt a Veszprém Megyei Főügyészség a 2006. március 6. napján kelt NF.2165/2005/3-I. számú határozatával elutasította.

Ezt követően a **Kft neve** Kft. sértett képviseletében eljáró ügyvéd pótmagánvádat nyújtott be és a vádindítványban kérte **I.r.vádlott** és **II.r.vádlott** bűnösségének a megállapítását sikkasztás büntetében.

A Veszprémi Városi Bíróság a 2007. május 22. napján kelt 7.B.732/2006/37. számú ítéletével I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 1 rb jelentős értékre, társtettesként elkövetett sikkasztás büntetében, és ezért személyenként 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte őket, melynek végrehajtását mindkét vádlott vonatkozásában 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, valamint a bűnügyi költségről rendelkezett, továbbá a magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Az ítélet ellen I.r. és II.r. vádlottak és védőjük jelentettek be fellebbezést hatályon kívül helyezés végett, illetve felmentésért.

A Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. február 11. napján kelt 3.Bf.633/2007/4. számú ítéletével a Veszprémi Városi Bíróság 7.B.732/2006/37. számú ítéletét megváltoztatta és I.r., valamint II.r. vádlottakat a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő jelentős értékre, társtettesként elkövetett sikkasztás büntettének vádja alól felmentette. Az eljárás során felmerült 796.820 Ft bünygyi költségről megállapította, hogy az a pótmagánvádlót terheli, egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bíróság döntését a vádlottak és védőik tudomásul vették.

A *pótmagánvádló képviselője* a döntés ellen fellebbezést jelentett be, melynek írásbeli indokolásában - melyet a harmadfokú nyilvános ülésen is fenntartott - kifejtette, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítéletében a büntető anyagi jogszabályoknak a megsértésével, annak hibás értelmezésével helytelen következtetést vont le I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére vonatkozóan és helytelenül rendelkezett a vádlottak felmentéséről.

Kifejtette, hogy nem ért egyet a másodfokú bíróság azon megállapításával, hogy a vádlottak és a sértett között csupán egy elszámolási vita van, hiszen I.r. vádlott 3.147.703 Ft értékű árukészlettel nem tudott elszámolni a **Kft neve** Kft. irányába. Előadta, hogy az eljárás során a vádlottak nem hivatkoztak arra, hogy nekik viszontkövetelésük állna fenn a pótmagánvádlóval szemben, illetőleg a Ptk. 480.§-a alapján fennálló esetleges zálogjogukra sem. Véleménye szerint a vádlottaknak az árukészletre való teljes körű elszámolása nem a viszontkövetelés nem teljesítése miatt maradt el, hanem azért, mert a vádlottaknak a sértettel kötött megbízási szerződés felmondásakor hiánytalanul nem állt rendelkezésre sem az árukészlet, sem pedig annak ellenértéke. Nem csupán birtokukban tartották vissza ezt az árukészletet, hanem azzal rendelkeztek is és igaz, hogy a büntetőeljárás során 634.440 Ft árukészletet visszaszolgáltattak, azonban 2.513.263 Ft értékűt nem.

Hivatkozott továbbá az 1997. évi 62. BH-ra, mely szerint sikkasztás valósul meg, ha a vádlott úgy veszi át a kereskedőtől az értékesítésre szánt terméket, hogy azon nem szerez tulajdont, de az értékesítésre átvett árut nem szolgáltatja vissza, annak ellenértékét sem fizeti meg. Véleménye szerint ezen eseti döntésben rögzítettek teljességgel megegyeznek az első fokú bíróság ítéletének az indokolásával. Mindezek alapján kéri a másodfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását akként, hogy I.r. és II.r. vádlottat mondja ki bűnösnek a bíróság 1 rb, a Btk. 317.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettében.

A *vádlottak védője* utalt arra, hogy az első fokú bíróság ítéletének a tényállását a másodfokú bíróság kiegészítette azzal, hogy a vádlottak háromszor kísérelték meg felhívni a pótmagánvádlót az elszámolásra. Már az első levélben is rámutattak arra, hogy másik cégnek kívánják rendelkezésére bocsátani a raktárhelyiséget, ebből gondolhatta volna a pótmagánvádló, hogy viszontkövetelés lesz. Kifejtette továbbá, hogy a pótmagánvádló képviselője által felhívott eseti döntés nem az adott ügyre vonatkozik. Álláspontja szerint a felek között elszámolási vita van. Utalt a szakértői vélemény 12. oldalának azon megállapítására, hogy könyvszakértői módszerrel nem mutatható ki, hogy **I.r.vádlott** és

II.r.vádlott a hiányzó árucikkekből mit és hány darabot értékesítettek. Véleménye szerint nem vonható le a jogtalan eltulajdonítási szándék abból, hogy az árut részben visszaszolgáltatták a büntetőeljárás során. Rámutatott arra, hogy több hatóság állapította meg azt, hogy a vádlottak nem követtek el bűncselekményt, kizárólag a Veszprémi Városi Bíróság mondta ki nem jogerősen őket bűnösnek.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság döntésének a helybenhagyását kéri.

A pótmagánvádló jogi képviselője viszontválaszában előadta, hogy álláspontja szerint a sikkasztás törvényi tényállásának valamennyi eleme megállapítható, hiszen közel 2 és fél millió Ft értékű áru nincs meg. A szerződés értelmében ez rábízott idegen dolog volt elszámolási kötelezettséggel, mely utóbbi nem történt meg. A védő viszontválaszában előadta, hogy az elszámolással kapcsolatban problémák voltak, hiszen a kft. képviselői sem tudták megmondani, hogy melyik áru képezi a tulajdonukat. Ugyancsak problémák jelentkeztek az áru benzinkúton történő átadását követően az elszámolással, így pontatlanságok is lehetnek.

A vádlottak úgy nyilatkoztak, hogy nem érzik magukat bűnösnek.

A Győri Ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta.

Az ítéltábla az első- és a másodfokú bírósági eljárás felülvizsgálata során megállapította, hogy az megfelelt a jogszabályi előírásoknak, olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát akadályozta volna. Az első fokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság kiegészítette az iratok tartalma alapján, így az a harmadfokú eljárás során is irányadó és azt az ítéltábla megalapozottnak találta. Helytálló a tényállás alapján a másodfokú bíróság által levont jogi következtetés is, arra vonatkozóan, hogy a vádlottak között elszámolási vita van. A pótmagánvádló által felhívott eseti döntés nem képezheti alapján jelen büntetőeljárásnak, hiszen ott bizományosi szerződés volt a felek között, az adott ügyben pedig megbízási szerződést kötött I.r. vádlott, valamint a pótmagánvádló. A bíróság által megállapított tényállás alapján leszögezhető, hogy valóban volt elszámolási vita a felek között, hiszen a vádlottak a **Kft neve** Kft-től 625.000 Ft jutalékot kértek, amelynek a kifizetését a pótmagánvádló megtagadta arra hivatkozással, hogy a szerződésmódosítást, amiben a vádlottak által átvett áru biztosítása céljából jelzálogjogot kívántak bejegyeztetni a vádlottak ingatlanára, a vádlottak nem írták alá. Ezt követően került sor a megbízási szerződés megszüntetésére, felmondására. A vádlottak valóban több esetben felszólították írásban a kft-t, hogy a náluk lévő árukészlettel el kívánják számolni. Sőt közel 18 millió Ft értékű árut vissza is szállítottak. Kétségtelen tény, hogy ezt követően 2004. december 7-én, amikor az árut vissza akarták vinni a kft. dolgozói, egy részét nem adták ki, más részét pedig a kft. képviselői selejtesnek találták.

A másodfokú bíróság jogi indokolásával teljes mértékben egyetértett az ítéltábla abban, hogy sem a jogtalan elsajátítás, sem a sajátjaként való rendelkezés nem állapítható meg az adott ügyben, itt pusztán egy elszámolási vita van a felek között, amely büntetőjogi felelősség megállapítását nem vonja maga után. Rámutat az ítéltábla továbbá arra is, hogy a megbízási szerződés megszűnését követően legfeljebb a felelős őrzés szabályai vonatkozhatnak a vádlottakra, amelynek be nem tartása szintén nem büntetőjogi kategória.

A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Be. 397.§ alapján a Veszprém Megyei Bíróság 3.Bf.633/2007/4. számú ítéletét helybenhagyta.

G y ő r , 2009. évi április hó 30. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

A fenti végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 3.Bf.633/2007/4. számú ítélete 2009. április 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. évi április hó 30. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: